

ความเห็นส่วนตัว
ของ นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๕/๒๕๖๕

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๒๐/๒๕๖๔

วันที่ ๑๒ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { ผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้ร้อง
วุฒิสภา ผู้ถูกร้อง

ประเด็นวินิจฉัย

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕
วรรคสาม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม และมาตรา ๑๙๘ หรือไม่

ความเห็น

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้ร้อง ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา
วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ กรณีผู้ร้องได้รับเรื่องร้องเรียนจากนายรัชพันธ์ ธนานันท์
ผู้ร้องเรียนว่า ผู้ร้องเรียนผ่านการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด จำนวน
๒ ครั้ง ตามประกาศคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) เรื่อง รายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือก
เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๑๖
กันยายน ๒๕๖๓ และได้เสนอชื่อผู้ร้องเรียนต่อนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีนำรายชื่อเสนอ
ขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภา ผู้ถูกร้อง ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม ผู้ถูกร้องประชุมพิจารณาเพื่อให้ความเห็นชอบผู้ร้องเรียนในคราว
ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓
และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๔
ตามลำดับ แต่ที่ประชุมของผู้ถูกร้องมีมติไม่ให้ความเห็นชอบให้ผู้ร้องเรียนดำรงตำแหน่งตุลาการ
ศาลปกครองสูงสุดทั้ง ๒ ครั้ง ทำให้ผู้ร้องเรียนได้รับความเดือดร้อนเสียหาย และไม่ได้รับความเป็นธรรม
โดยอำนาจตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕

วรรคสาม เป็นบทบัญญัติชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๘ ที่บัญญัติให้การบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับตุลาการศาลปกครองต้องมีความเป็นอิสระ และดำเนินการโดยคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง ไม่ได้ให้อำนาจแก่ผู้ถูกร้องในการให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบต่อบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด และการแต่งตั้งผู้พิพากษาศาลยุติธรรมซึ่งเป็นอำนาจของฝ่ายตุลาการเหมือนกัน ไม่ได้กำหนดให้ต้องขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภา อันเป็นการปฏิบัติที่แตกต่างกันในสิ่งที่มีสาระสำคัญเหมือนกัน ชัดต่อหลักความเสมอภาคตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ ถือเป็น การแทรกแซงการบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับตุลาการศาลปกครอง เนื่องจากเป็นขั้นตอนหนึ่งในการแต่งตั้งตุลาการศาลปกครอง อันเป็นการบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับตุลาการศาลปกครอง การกระทำของผู้ถูกร้องเป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องเรียนที่รัฐธรรมนูญให้การรับรองและคุ้มครองไว้ จึงชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๑๙๘ กับขอให้มีคำสั่งเพิกถอนมติหรือการกระทำของผู้ถูกร้องที่ไม่ให้ความเห็นชอบผู้ร้องเรียนให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุดดังกล่าว

ผู้ถูกร้องชี้แจงว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๔ และมาตรา ๒๑๗ วางหลักการสำคัญให้ผู้ร้องทำหน้าที่ให้ความเห็นชอบบุคคลผู้ได้รับการสรรหาเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ นอกจากนี้ผู้ถูกร้องยังมีอำนาจในการให้ความเห็นชอบบุคคลให้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามที่กฎหมายบัญญัติด้วย เช่น ประธานศาลปกครองสูงสุด ตุลาการศาลปกครองสูงสุด อัยการสูงสุด เป็นต้น โดยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๒๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ผู้ร้องมีอำนาจในการตราข้อบังคับการประชุมและตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อให้การดำเนินกิจการและปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกร้องเป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายกำหนด โดยผู้ถูกร้องได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้ร้องเรียนตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๕ ซึ่งการพิจารณาของผู้ถูกร้องที่ไม่ให้ความเห็นชอบผู้ร้องเรียนให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุดจึงเป็นการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม และข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒

ศาลปกครองชี้แจงว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๘ เป็นบทบัญญัติที่ประกันความเป็นอิสระของผู้พิพากษาหรือตุลาการในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๘ วรรคสอง ซึ่งการบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับตุลาการศาลปกครองต้องมีความเป็นอิสระและดำเนินการโดยคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม ไม่มีผลทำให้วุฒิสภาเข้ามาก้าวล่วง

ความเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับตุลาการศาลปกครองของ ก.ศป. แต่อย่างไร โดย ก.ศป. สรรหาบุคคลที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายบัญญัติ และสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุดหรือประธานศาลปกครองสูงสุดอย่างอิสระ โดยปราศจากการบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลอย่างใด ๆ จากวุฒิสภา แม้ในกรณีที่วุฒิสภาไม่ให้ความเห็นชอบให้แต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุดหรือประธานศาลปกครองสูงสุด วุฒิสภาก็ไม่อาจนำบุคคลอื่นเข้ามาแทนที่บุคคลดังกล่าวได้ หน้าที่และอำนาจของผู้ถูกร้องสิ้นสุดเมื่อได้ให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบบุคคลให้ได้รับการแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุดหรือประธานศาลปกครองสูงสุด การใดต่อจากนั้นอันเกี่ยวแก่การปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการศาลปกครองได้รับการรับรองความเป็นอิสระไว้แล้วตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม เป็นบทบัญญัติที่ยืนยันหรืออนุวัติตามหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ต้องการให้ศาลปกครองอยู่ในฐานะทัดเทียมกับคณะรัฐมนตรีซึ่งเป็นองค์กรฝ่ายบริหารและเป็นผู้บังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงานทางปกครอง อันจะทำให้คำพิพากษาได้รับการยอมรับจากคู่กรณี จึงกำหนดให้ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดซึ่งเป็นศาลชั้นสุดท้ายในการพิจารณาคดีปกครองต้องยึดโยงกับฝ่ายนิติบัญญัติซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่มีฐานะเป็นผู้แทนปวงชน แม้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ไม่ได้บัญญัติให้การแต่งตั้งบุคคลเป็นตุลาการในศาลปกครองสูงสุดต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ถูกร้องก่อนเหมือนเช่นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่เพียงเหตุเท่านี้ก็ไมอาจทำให้ต้องถือว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ วรรคสามขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด

ศาลรัฐธรรมนูญไม่รับวินิจฉัยคำขอของผู้ร้องเรียนที่ขอให้เพิกถอนมติหรือการกระทำของผู้ถูกร้อง โดยเป็นกรณีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคสาม เพราะเป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒)

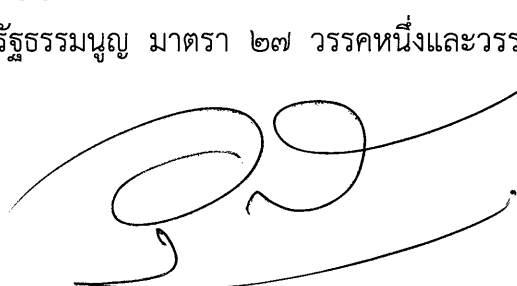
พิจารณาแล้ว เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจของศาล ซึ่งต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย และในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์” วรรคสอง บัญญัติว่า “ผู้พิพากษาและตุลาการย่อมมีอิสระในการพิจารณาพิพากษา

อรรถคดีตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายให้เป็นไปโดยรวดเร็ว เป็นธรรม และปราศจากอคติทั้งปวง” มาตรา ๑๙๘ บัญญัติว่า “การบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับตุลาการศาลปกครองต้องมีความเป็นอิสระและดำเนินการโดยคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองซึ่งประกอบด้วยประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธาน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นตุลาการในศาลปกครอง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งไม่เป็นหรือเคยเป็นตุลาการในศาลปกครองไม่เกินสองคน บรรดาที่ได้รับเลือกจากข้าราชการตุลาการศาลปกครอง ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ” และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองสูงสุด ก.ศป. อาจดำเนินการได้โดยวิธีการ ดังต่อไปนี้ (๑) พิจารณาเลื่อนตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น โดยคำนึงถึงหลักอาวุโส ความรู้ความสามารถ ความรับผิดชอบ ความเหมาะสม ประวัติและผลงานการปฏิบัติราชการ (๒) พิจารณาคัดเลือกบุคคลซึ่งมิได้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองในขณะนั้น โดยมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ และมีความเหมาะสมที่จะแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุด” วรรคสอง บัญญัติว่า “การแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองสูงสุดตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงสัดส่วนของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกตามวรรคหนึ่ง (๒) โดยให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนตุลาการในศาลปกครองสูงสุดทั้งหมด” วรรคสาม บัญญัติว่า “ให้ ก.ศป. เสนอรายชื่อผู้ได้รับการเลื่อนตามวรรคหนึ่ง (๑) หรือได้รับการคัดเลือกตามวรรคหนึ่ง (๒) ต่อนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีนำรายชื่อดังกล่าวเสนอขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายชื่อ เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง” วรรคสี่ บัญญัติว่า “การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนด โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด” รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง เป็นบทบัญญัติที่ประกันความเป็นอิสระของผู้พิพากษาหรือตุลาการในการพิจารณาพิพากษา อรรถคดีให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ส่วนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๘ เป็นบทบัญญัติรับรองความเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับตุลาการศาลปกครองที่ดำเนินการโดย ก.ศป. แม้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม ที่บัญญัติให้นายกรัฐมนตรีนำรายชื่อดังกล่าวเสนอขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับรายชื่อ เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นั้น วุฒิสภามีหน้าที่เพียงให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบเท่านั้น มิอาจเข้ามา ก้าวล่วงความเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับตุลาการศาลปกครองของ ก.ศป. ได้แต่อย่างใด แม้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๘ จะไม่มีบทบัญญัติให้ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดต้องได้รับความเห็นชอบ

จากผู้ถูกร้องเหมือนดังเช่นที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๗๗ วรรคสอง และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๒๔ วรรคสอง แต่เนื่องจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๘ บัญญัติให้การบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับตุลาการศาลปกครองต้องมีความเป็นอิสระและดำเนินการโดยคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้ ก.ศป. เสนอรายชื่อผู้ได้รับการเลื่อนตามวรรคหนึ่ง (๑) หรือได้รับการคัดเลือกตามวรรคหนึ่ง (๒) ต่อนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีนำรายชื่อดังกล่าวเสนอขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายชื่อ เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ซึ่งยังคงหลักการดังกล่าวไว้เช่นเดียวกับการแต่งตั้งประธานศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๑๕/๑ ที่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาก่อนนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ในเรื่องการร้องเรียนที่ผู้ร้องเรียนสมัครเข้ารับการสรรหาเป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุด ผู้ร้องเรียนยอมทราบอยู่ก่อนแล้วว่าผู้ที่ผ่านการสรรหาเป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุดจาก ก.ศป. ต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาก่อนยอมเป็นความสมัครใจของผู้ร้องเรียนที่จะสมัครเข้ารับการสรรหาเป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุดตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมซึ่งหากผู้ร้องเรียนได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภา คงไม่เกิดปัญหาดังที่ผู้ร้องเรียนกล่าวอ้าง และเมื่อผู้ร้องเรียนไม่ผ่านความเห็นชอบจากผู้ถูกร้องในครั้งแรกแล้ว ผู้ร้องเรียนเห็นปัญหาดังกล่าวสามารถดำเนินการได้เช่นครั้งนี้ แต่ผู้ร้องเรียนสมัครใจเข้ารับการสรรหาเป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุดอีก แสดงว่าพร้อมยอมรับการต้องผ่านความเห็นชอบจากผู้ถูกร้องดังครั้งแรก จะเห็นได้ว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ก็ต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภามาตรฐานรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๗ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๐๔ ตลอดจนอัยการสูงสุด คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ แม้จะไม่มีบทบัญญัติว่าต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่กฎหมายของแต่ละองค์อิสระดังกล่าวได้บัญญัติไว้ว่าต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภา แสดงว่าการต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภา มิใช่สิ่งที่ไม่สมควร ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมแต่ประการใด

การให้วุฒิสภาให้ความเห็นชอบในการเข้าดำรงตำแหน่งดังกล่าว แม้จะแตกต่างกับการแต่งตั้งผู้พิพากษาในศาลยุติธรรม ก็เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ หากใช่เป็นการปฏิบัติอย่างไม่เท่าเทียมกันหรือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมที่ขัดกับหลักความเสมอภาคตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ แต่ประการใด อีกทั้งไม่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๘ ที่บัญญัติให้การบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับตุลาการศาลปกครอง ต้องมีความเป็นอิสระและดำเนินการโดยคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง ตามที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม บัญญัติไว้

จึงเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ วรรคสาม ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม และมาตรา ๑๙๘



(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ